

[Else Zeuthen.]

at en enhedsskole engang med tiden vil kunne byde mange fordele. Men jeg mener rigtignok, at dette skridt ikke lader sig foretage på det nuværende tidspunkt, uden at vi løber en alvorlig risiko for at sænke standarden for de mere bogligt begavede børn.

Må jeg tillade mig at spørge, om det ikke er tanken at indføre undervisning i det nye fag familiekundskab, som man ikke mindst fra kvindeforeningernes side lægger meget stærk vægt på.

Endelig vil jeg gerne nævne, at da vi sidst behandlede skolelovsforslagene, henviste jeg til formuleringen: der indføres husergning for piger og sløjd for drenge — og tilføjede, at det vel måtte stå frit for begge parter, hvad de ville vælge. Den højtærede minister sagde i sit svar til mig, at jeg rigtigt gjorde opmærksom på denne mangel, og også, at han ville tage dette til efterretning. Men alligevel finder jeg i det nye lovforslags § 13, stk. 2, og § 17, stk. 1, den bestemmelse, at der indføres sløjd for drenge og husergning for piger. Jeg vil gerne spørge, om det stadig er en mangel, eller om ministeren har ændret sit syn på dette punkt.

Jeg skal blot slutte med en anmodning om, at man ved udvalgsbehandlingen af disse lovforslag, som jeg tænker næppe kan blive helt kortvarig, også vil finde tid til at tage de synspunkter, jeg her har fremdraget, med ind i overvejelserne.

Kr. Juul: Det er ikke min hensigt at rejse større indvendinger imod de skolelovsforslag, ministeren nu har fremsat. De imødekommer i hvert fald en del af de tanker, der er fremført, siden ministeren sidste år fremsatte sine skolelovsforslag, og de imødekommer for øvrigt også en udvikling, som er ved at ske i mange kommuner i landet i retning af en udelt skole. Det kunne derfor i og for sig godt forekomme noget mærkværdigt, at lærerforeningens ledelse går så afgørende hårdt imod de forslag, der nu er fremsat, da lærerne ude i landet i mange tilfælde er de drivende kræfter i den udvikling, der er ved at foregå, og som er i overensstemmelse med de tanker, der er nedlagt i ministerens forslag.

Der er visse ting i lovforslagene, der vil blive genstand for nogen diskussion. Jeg

vil mene, at ministeren kæler lovlig stærkt for det 8. skoleår, og det tror jeg ikke vi vil gå med til. Men der er naturligvis grund til at anerkende de bestræbelser, ministeren har udfoldet for at nå frem til en skolelovgivning, der kan samle mest muligt.

Når jeg har fundet anledning til at fremsette nogle bemærkninger ved første behandling af lovforslagene, er det for at gøre opmærksom på et problem, ministeren tilsyneladende har overset. Jeg tror, ministeren vil være enig med mig i, at de bærende kræfter i skolens liv er lærere og forældre, og at et godt samarbejde mellem de to faktorer er en forudsætning for, at skolens gerning kan lykkes. Det vil med andre ord sige, at skolen må dannes ved et frivilligt møde mellem forældre og lærere. Men vi savner i vor folkeskolelov og også i ministerens forslag sikkerhed for, at et sådant frivilligt møde mellem lærere og forældre altid vil blive respekteret. Mangelen består i, at der kræves en bestemt form for uddannelse for ansættelse som lærer i folkeskolen. Det er jo sådan, at forskellige veje kan føre frem til lærergerningen. Det kan være individuelt for den enkelte, hvilken vej der for ham eller hende er den bedste, og det vil være et overgreb fra lovgivningsmagts side at hindre den enkelte i at gå den vej, der for ham eller hende er den bedste forberedelse til den gerning, der stiles imod.

Det viser sig i praksis, at der kommer indstillinger, endogså enstemmige indstillinger, til ministeren om ansættelse af lærere, der har uddannet sig ad andre veje end dem, loven anviser. Det bekræfter, at der er behov for en bestemmelse i skoleloven om, at den slags indstillinger også skal respekteres. Indgangsdøren til folkeskolen er for snæver.

Det er over 30 år siden, rigsdagen erkendte, at vejen over den teologiske embedseksamen ikke var den eneste egnede form for uddannelse til præstegerningen. For at blive præst i den danske folkekirke i dag kræves der ikke eksamen af nogen art, kun en beslutning i en menighedskreds, og det bør også være nok. Vi burde for længst have gennemført en lignende ret for en skolekreds, og min tanke her er at opfordre ministeren til at lade det ske nu, inden loven vedtages endeligt. Måske vil